

Cicle «Violència masclista a les xarxes socials» - Sessió 4: «Violència masclista digital: la intervenció dels partits»

Relatora: Raquel Sans i Guerra, vicepresidenta primera del Parlament de Catalunya i coordinadora del Grup de Treball en Equitat de Gènere, Antiracisme i No-discriminació

Conclusions

Context i objectiu de la sessió

La quarta i última sessió del cicle «Violència masclista a les xarxes socials» va tenir lloc el 30 de juny de 2026 al Parlament de Catalunya. Amb el títol «Violència masclista digital: la intervenció dels partits», la sessió es va orientar a passar del diagnòstic a la responsabilitat política: després d'haver abordat el fenomen, els seus impactes i les eines jurídiques disponibles en sessions anteriors, l'objectiu era identificar mesures concretes i compromisos assumibles que contribueixin a una futura estratègia institucional de resposta del Parlament de Catalunya.

L'acte va ser inaugurat per Josep Rull, president del Parlament, i va comptar amb la participació de representants del Partit dels Socialistes de Catalunya, Junts, Esquerra Republicana, Comuns i la Candidatura d'Unitat Popular i amb la moderació de la periodista Gisela Boada.

Responsabilitat dels partits davant la violència masclista digital

Les ponents van coincidir que els partits polítics tenen una responsabilitat de primer nivell en la prevenció, detecció i gestió de la violència masclista digital. La majoria de les formacions representades disposen d'instruments interns —protocols contra l'assetjament, plans d'igualtat, codis de conducta i òrgans de seguiment—, però van reconèixer que l'aplicació efectiva d'aquests mecanismes és desigual i, en molts casos, insuficient.

Es va assenyalar que la violència digital presenta una dificultat afegida respecte d'altres formes de violència interna: en la majoria de casos prové de fora del partit, sovint de manera anònima i en forma d'atacs col·lectius massius. Això dificulta la identificació dels agressors i la resposta organitzativa. Es van reclamar, en conseqüència, mecanismes d'acompanyament integral a les víctimes —jurídic, psicològic i de gestió de la presència digital— i protocols específics per a la violència en l'entorn digital.

Impacte sobre la participació política de les dones

Diverses ponents van posar en relleu que la violència masclista digital té un efecte directament desincentivador sobre la participació política de les dones. L'autocensura, l'abandonament de les xarxes socials i la decisió de no presentar-se o de no repetir en càrrecs electes són conseqüències d'aquesta violència, especialment en l'àmbit municipal, on les dones sovint no disposen d'estructura ni recursos per a fer-hi front.

Es va destacar que quan les dones abandonen l'esfera pública digital no només es perden veus i perspectives en el debat polític, sinó que es perden models de referència que podrien inspirar

futures generacions. En aquest sentit, es va emfatitzar que la lluita contra la violència masclista digital és, en última instància, una lluita per la democràcia.

Millores en el marc institucional del Parlament

Diverses intervencions es van centrar en la necessitat de reforçar les eines del Parlament com a institució. Per exemple, es va fer saber que el Pla d'igualtat vigent no incorpora les violències masclistes en l'àmbit digital. Com a model, es va esmentar el Parlament Europeu, on tant diputats com diputades han de signar un compromís de conducta i de formació en prevenció de l'assetjament per a poder exercir determinats drets parlamentaris. Es va proposar estudiar una modificació del Reglament del Parlament en aquest sentit, que vinculi drets parlamentaris al compliment de compromisos contra la discriminació.

Marc normatiu i reptes legislatius

Les ponents van alertar que el marc penal actual és dispers, que els cossos de seguretat i la judicatura manquen de formació per a valorar les proves que acrediten les violències masclistes digitals i que els procediments civils són costosos i poc accessibles per a les víctimes.

Es va reclamar una formació obligatòria per als operadors jurídics —jutges, policies, fiscals— sobre violència digital, equivalent a la que s'exigeix en altres àmbits. Es va proposar, també, la creació d'un observatori de tipus de violència digital que permeti quantificar el fenomen i avaluar l'efectivitat de les mesures adoptades.

Sobirania digital i abordatge comunitari

Algunes intervencions van plantejar la necessitat d'abordar la violència masclista digital des d'una perspectiva estructural, que qüestioni la lògica de funcionament de les plataformes digitals i els seus algorismes, que tendeixen a amplificar els discursos d'odi. Es va reclamar una aposta per la sobirania digital i per la creació d'espais digitals segurs, i es va alertar contra la tendència a criminalitzar l'ús d'internet per part de les víctimes en lloc d'actuar sobre els agressors.

Es va posar èmfasi en la necessitat de fer un abordatge comunitari i interseccional, que impliqui governs, plataformes, societat civil i sectors acadèmics, i que inclogui campanyes de sensibilització, programes educatius i formació per a la ciutadania en general. En aquest sentit, es va subratllar la importància d'implicar els homes en la lluita contra la violència masclista digital, atès que, majoritàriament, els subjectes que exerceixen la violència són persones d'aquest sexe.

Compromisos de futur i pacte feminista

Diverses ponents van plantejar la possibilitat d'articular un pacte polític entre les forces democràtiques que defensen la igualtat efectiva, inspirat en les «bancades femenines i feministes» d'Uruguai, que permeti avançar conjuntament en l'agenda feminista sense que els casos de violència interna s'instrumentalitzin com a arma d'oposició.

En el tancament de la sessió, la vicepresidenta primera va interpel·lar tots els grups parlamentaris perquè la reflexió generada en el cicle es tradueixi en accions concretes, i va demanar que les institucions no es limitin a ser un espai de diagnòstic, sinó que esdevinguin agents actius en la resposta a la violència masclista digital.

Conclusió final

Aquesta quarta sessió ha tancat un cicle de dos anys que ha permès generar coneixement, donar visibilitat al fenomen i recollir bones pràctiques i propostes per a una estratègia institucional del Parlament de Catalunya davant la violència masclista digital. Les intervencions han posat de manifest que, malgrat els avenços, els instruments actuals —normatius, institucionals i polítics—

encara són insuficients per a erradicar la violència masclista digital en l'esfera pública digital i per a garantir la plena participació política de les dones.

El Grup de Treball en Equitat de Gènere, Antiracisme i No-discriminació (GEGAN) es compromet a traslladar les conclusions d'aquest cicle en forma de recomanacions concretes adreçades a la Mesa del Parlament, als grups parlamentaris i a les institucions competents, amb l'objectiu de contribuir a un entorn digital segur i democràtic per a tothom.